

Rozhodnutie

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor výkonu štátnej správy (ďalej len „ministerstvo“) ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 65 ods. 1 písm. h) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), na základe žiadosti a.s. Sankt Hubert, Starojánska 118, 032 03 Liptovský Ján (ďalej len „žiadateľ“) zo dňa 1.2.2011, v súlade s § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c) zákona a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“)

povoľuje výnimku

zo zákazov ustanovených § 35 ods. 1 písm. a) zákona. Výnimkou sa povoľuje žiadateľovi usmrtiť – odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Ďumbier.

Podmienky rozhodnutia v zmysle § 82 ods. 12 zákona:

1. Odstrel možno zrealizovať odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia do 30.11.2011 poslieďkou a postriežkou na lokalite Vísľavce a Rovne alebo do 15.12.2011 postriežkou na uvedených lokalitách.
2. Usmrtený bude jedinec, ktorého hmotnosť nepresiahne 100 kg alebo šírka jeho prednej laby je do 12 cm a zároveň dĺžka zadnej laby do 21 cm.
3. Odstrelu nebude predchádzať vnadenie mäsitou návnadou, s výnimkou možnosti použiť živočíšny materiál v súlade s článkom 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu v platnom znení.
4. Plánovaný čas lovu bude vopred oznámený ministerstvom poverenej osobe – Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky - Správe NP Nízke Tatry (ďalej len „kontaktná osoba“).
5. Odstrel medveďa bude neodkladne oznámený kontaktnej osobe s cieľom kontroly dodržiavania podmienok výnimky a vykonania prehliadky usmrteného jedinca.
6. Do príchodu zamestnanca kontaktnej osoby bude ulovený medveď ponechaný na mieste odlovu (**meranie vykonáva výhradne kontaktná osoba**). Zástupca žiadateľa vopred zabezpečí možnosť odváženia uloveného jedinca s presnosťou na 0,5 kg. Hmotnosť usmrteného jedinca sa posudzuje spolu s vývrhom.
7. Žiadateľ umožní zamestnancovi kontaktnej osobe odber vzorky (zo srsti, svaloviny, vnútorných orgánov, krvi a pod.) a zuba z usmrteného medveďa na účely analýz.
8. Formulár "Hlásenie o usmrtení medveďa hnedého" s údajmi o usmrtenom medveďovi zašle žiadateľ na ministerstvo do dvoch týždňov od realizácie usmrtenia.

Osobitné predpisy, ako aj ostatné ustanovenia zákona, ostávajú povolením tejto výnimky nedotknuté.

Odôvodnenie:

Listom doručeným dňa 1.2.2011 sa obrátil žiadateľ na ministerstvo so žiadosťou o povolenie výnimky zo zákazov ustanovených zákonom, spočívajúcej v umožnení usmrtiť jedného jedinca chráneného druhu živočícha - medveďa hnedého v roku 2011. Žiadateľ žiadosť odôvodňoval vysokým počtom medvedej populácie a častými stretmi s medveďmi.

Nakoľko podanie neobsahovalo všetky predpísané náležitosti, ministerstvo listom č. 3893/2011-2.1 z 1.2.2011 vyzvalo žiadateľa, aby doplnil žiadosť. Žiadateľ podanie doplnil listom dňa 1.3.2011.

Dňa 28.1.2003 bol na ministerstvo doručený list Lesoochránárskeho zoskupenia VLK (ďalej len „LZ VLK“) so žiadosťou, aby bolo v zmysle § 82 ods. 3 zákona upovedomené o začatých správnych konaniach, v ktorých môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny chránené zákonom a ktoré sa dotýkajú udeľovania výnimiek z ochrany druhov alebo území. Na jeho základe ministerstvo upovedomilo LZ VLK aj o predmetnom konaní. LZ VLK sa prihlásilo do konania listom dňa 7.2.2011.

Najvyšší súd (rozsudok 5Sžp/41/20009 a iné) na základe rozsudku súdneho dvora C-240/09 priznal LZ VLK postavenie účastníka správneho konania v situácii, keď toto právo z platnej vnútroštátnej úpravy združeniu nevyplývalo. Rovnako rozhodovali všetky senáty Najvyššieho súdu SR, ktoré v tejto veci rozhodovali. V zmysle § 3 ods. 4 správneho poriadku správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Na základe tejto skutočnosti minister životného prostredia Slovenskej republiky rozhodol, že ministerstvo má konať v zmysle citovaného ustanovenia správneho poriadku a že LZ VLK má v predmetnom konaní postavenie účastníka konania.

Ministerstvo si k žiadosti žiadateľa, ako aj k ostatným žiadosťami skutkovo zhodných prípadov, vyžiadalo stanovisko Štátnej ochrany prírody SR (ďalej len „ŠOP SR“). ŠOP SR (list č. ŠOP SR/490/2011 zo dňa 1.3.2011, doručený na ministerstvo 4.3.2011) posúdila predloženú žiadosť a odporučila povoliť usmrtenie jedného medveďa hnedého v predmetnom revíri, vzhľadom na pretrvávajúce ohrozovanie zdravia a bezpečnosti obyvateľov žijúcich v okolí revíru, resp. navštevujúcich revír z pracovných dôvodov alebo z dôvodov rekreácie.

Listom zo dňa 7.3.2011 ministerstvo oboznámilo s podkladmi rozhodnutia účastníkov konania.

Žiadateľ sa k predloženým podkladom nevyjadril.

LZ VLK, zastúpené JUDr. Rajtákovou, advokátkou, listom zo dňa 17.3.2011, ktorý bol na ministerstvo doručený dňa 21.3.2011, obsiahlo vysvetlenie presvedčenie, prečo má v predmetnom konaní postavenie účastníka konania.

LZ VLK ďalej vytklo ministerstvu, že v listine „Oboznámenie s podkladmi rozhodnutia“ mu neboli doručené aj žiadosti jednotlivých žiadateľov aj s prílohami.

Ministerstvo zaslalo LZ VLK všetky žiadosti žiadateľov o povolenie usmrtiť medveďa hnedého v r. 2011 prostredníctvom komunikačného odboru MŽP SR. V zmysle § 23 ods.1 citovaného zákona majú účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom. Nič nebránilo LZ VLK, ak sa domnievalo, že potrebuje viac informácií o predmetnom konaní, využiť svoje práva.

LZ VLK citovalo z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, ktorý zrušil rozhodnutia ministerstva v r. 2007 a namietalo, že ministerstvo sa neriadi zákonom o ochrane prírody a krajiny ani smernicou o biotopoch.

Ministerstvo sa nestotožňuje s vyjadrením LZ VLK. K tomu máme nasledovné stanovisko.

Správny orgán podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie; pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre

rozhodnutie však určuje správny orgán, ktorý môže na dokazovanie použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 40 ods. 2 zákona môže ministerstvo v odôvodnených prípadoch povoliť výnimku z podmienok ochrany chránených druhov, vybraných druhov rastlín a vybraných druhov živočíchov, a to len v prípade, že neexistuje iná alternatíva a výnimka neohrozí zachovanie populácií dotknutých druhov. Z dostupných údajov ŠOP SR, žiadateľa, ako aj z informácií predložených žiadateľom (list starostu obce Liptovský Ján, fotodokumentácia z chatovej oblasti v Liptovskom Jáne) je zrejmé, že populácia medveďa hnedého v predmetnom revíri nie je ohrozená. Naopak všetko nasvedčuje tomu, že tento chránený druh živočícha v tomto revíri prosperuje a jeho populácia narastá. Niet preto dôvod spochybňovať splnenie základnej podmienky pre povolenie výnimky na usmrtenie tohto živočícha, ktorou je skutočnosť, že povolená výnimka neohrozí zachovanie populácie tohto druhu. Ministerstvo sa svojimi kritériami na povolenie výnimky (prednostné povoľovanie výnimiek mimo území s 3. až 5. stupňom ochrany, ktoré slúžia ako jadrové zóny kľudu pre medveďa a hlavne na okraji areálu rozšírenia medveďa) snaží dosiahnuť udržanie populácie v priaznivom stave v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti o obyvateľov. Rozširovanie areálu a postup do oblastí zasiahnutých ľudskou činnosťou, častejšie vyrušovanie medveďom, ako aj jednoznačne preukázané hlásenia o zvýšenej počte medveďov aj v pôvodných miestach výskytu, nesporne nasvedčujú skutočnosti, že v poľovnom revíri Ďumbier je zvýšený stav populácie medveďa hnedého.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky existencie inej alternatívy k povoleniu výnimky vykonávať rôzne opatrenia je nepochybne žiaduce a mali by mať prednosť pred usmrtením chránených druhov živočíchov. Pokiaľ však dochádza k synantropizácii chránených šeliem, ako je medveď hnedý a s tým spojenému ohrozeniu zdravia a bezpečnosti obyvateľov, nemožno v reálnom čase situáciu riešiť inak ako povolením výnimky na usmrtenie tohto živočícha. Zmierňujúce opatrenia preto za danej situácie vec neriešia a nepredstavujú skutočnú alternatívu k povoleniu výnimky. Ministerstvo sa v súvislosti s posúdením existencie alternatívy k povoleniu výnimky zaoberalo možnosťou odchyty medveďov a ich prípadného umiestnenia do ZOO alebo do iných lokalít. Boli oslovené všetky ZOO v Slovenskej republike aj v Českej republike, či by v prípade odchyty medveďa hnedého mohli takéhoto medveďa umiestniť v svojich zariadeniach. Všetky ZOO odpovedali, že buď medvede nechovajú alebo majú plné stavy. Nerealizovateľné je tiež premiestňovanie medveďov do iných lokalít z dôvodu, že odchytené synantropné medvede sú navyknuté hľadať potravu pri ľudských obydlíach. Tým by sa len problém preniesol na iné miesto.

Ministerstvo, pri rozhodovaní o výnimkách z podmienok ochrany chráneného druhu, odôvodňuje vydanie výnimky podľa ustanovenia § 40 ods. 3 písm. c) zákona. V zmysle tohto ustanovenia zákona je právne irelevantný vznik škodného účinku, pretože keď následok na zdraví alebo živote vznikne, uvedené ustanovenie stráca na význame. Netreba pripomínať, že Ústava SR prioritne chráni život a zdravie ľudí, preto zákon pripúšťa aj určité výnimky a v citácii písmena c) § 40 ods. 3 zákona nevyžaduje vznik následku, ale preferuje ochranu pred vznikom škodlivého následku. Na to, aby sa predišlo stretom medveďov s ľuďmi, je podľa názoru ministerstva potrebné udržiavať populáciu medveďa v takom počte a na takom areáli, aby nedochádzalo k jeho rozširovaniu tam, kde nie je dostatok prirodzenej potravy, kde však je omnoho väčšia ponuka potravy, pre medveďa z umelých zdrojov (včelíny, odpadky, hospodársky chov dobytky). V prípade, ak by k tomu dochádzalo, výraznou mierou by sa zvyšovala hrozba toho, že si medveď bude zabezpečovať potravu práve z takýchto zdrojov, čím by sa zároveň omnoho zvýšila i hrozba napadnutia ľudí a tým obava o zdravie a bezpečnosť obyvateľov.

Poľovný revír Ďumbier má celkovú výmeru 4867 ha. Zasahuje do rekreačnej oblasti Júnska dolina, kde dochádza k častým pozorovaniam medveďov. Z charakteru poľovného revíru, ako aj miesta možného ohrozovania občanov, bolo možné vo výrokovej časti rozhodnutia určiť, že pre postriežku je určenou lokalitou v poľovnom revíri Ďumbier lokalita Víslavce a Rovne. Povolenie výnimky na usmrtenie medveďa v tejto lokalite je teda možné považovať za riešenie preventívneho charakteru, ktoré je v záujme ochrany a bezpečnosti obyvateľov tak, ako to vyžaduje § 40 ods. 3 písm. c) zákona.

Čas lovu ministerstvo určilo do 30.11.2011 posliedkou a postriežkou, resp. do 15.12.2011 postriežkou. Vzhľadom na skutočnosť, že žiadateľ lov v revíri musí pripraviť (zriadiť vnaďisko, určiť

rozhodnutie však určuje správny orgán, ktorý môže na dokazovanie použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 40 ods. 2 zákona môže ministerstvo v odôvodnených prípadoch povoliť výnimku z podmienok ochrany chránených druhov, vybraných druhov rastlín a vybraných druhov živočíchov, a to len v prípade, že neexistuje iná alternatíva a výnimka neohrozí zachovanie populácií dotknutých druhov. Z dostupných údajov ŠOP SR, žiadateľa, ako aj z informácií predložených žiadateľom (list starostu obce Liptovský Ján, fotodokumentácia z chatovej oblasti v Liptovskom Jáne) je zrejme, že populácia medveďa hnedého v predmetnom revíri nie je ohrozená. Naopak všetko nasvedčuje tomu, že tento chránený druh živočicha v tomto revíri prosperuje a jeho populácia narastá. Niet preto dôvod spochybňovať splnenie základnej podmienky pre povolenie výnimky na usmrtenie tohto živočicha, ktorou je skutočnosť, že povolená výnimka neohrozí zachovanie populácie tohto druhu. Ministerstvo sa svojimi kritériami na povolenie výnimky (prednostné povoľovanie výnimiek mimo území s 3. až 5. stupňom ochrany, ktoré slúžia ako jadrové zóny kľudu pre medveďa a hlavne na okraji areálu rozšírenia medveďa) snaží dosiahnuť udržanie populácie v priaznivom stave v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti obyvateľov. Rozširovanie areálu a postup do oblastí zasiahnutých ľudskou činnosťou, častejšie vyrušovanie medveďom, ako aj jednoznačne preukázané hlásenia o zvýšenom počte medveďov aj v pôvodných miestach výskytu, nesporne nasvedčujú skutočnosti, že v poľovnom revíri Ďumbier je zvýšený stav populácie medveďa hnedého.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky existencie inej alternatívy k povoleniu výnimky vykonávať rôzne opatrenia je nepochybne žiaduce a mali by mať prednosť pred usmrcovaním chránených druhov živočíchov. Pokiaľ však dochádza k synantropizácii chránených šeliem, ako je medveď hnedý a s tým spojenému ohrozeniu zdravia a bezpečnosti obyvateľov, nemožno v reálnom čase situáciu riešiť inak ako povolením výnimky na usmrtenie tohto živočicha. Zmierňujúce opatrenia preto za danej situácie vec neriešia a nepredstavujú skutočnú alternatívu k povoleniu výnimky. Ministerstvo sa v súvislosti s posúdením existencie alternatívy k povoleniu výnimky zaoberalo možnosťou odchyty medveďov a ich prípadného umiestnenia do ZOO alebo do iných lokalít. Boli oslovené všetky ZOO v Slovenskej republike aj v Českej republike, či by v prípade odchyty medveďa hnedého mohli takéhoto medveďa umiestniť v svojich zariadeniach. Všetky ZOO odpovedali, že buď medvede nechovajú alebo majú plné stavy. Nerealizovateľné je tiež premiestňovanie medveďov do iných lokalít z dôvodu, že odchytané synantropné medvede sú navyknuté hľadať potravu pri ľudských obydlíach. Tým by sa len problém preniesol na iné miesto.

Ministerstvo, pri rozhodovaní o výnimkách z podmienok ochrany chráneného druhu, odôvodňuje vydanie výnimky podľa ustanovenia § 40 ods. 3 písm. c) zákona. V zmysle tohto ustanovenia zákona je právne irelevantný vznik škodného účinku, pretože keď následok na zdraví alebo živote vznikne, uvedené ustanovenie stráca na význame. Netreba pripomínať, že Ústava SR prioritne chráni život a zdravie ľudí, preto zákon pripúšťa aj určité výnimky a v citácii písmena c) § 40 ods. 3 zákona nevyžaduje vznik následku, ale preferuje ochranu pred vznikom škodlivého následku. Na to, aby sa predišlo stretom medveďov s ľuďmi, je podľa názoru ministerstva potrebné udržiavať populáciu medveďa v takom počte a na takom areáli, aby nedochádzalo k jeho rozširovaniu tam, kde nie je dostatok prirodzenej potravy, kde však je omnoho väčšia ponuka potravy, pre medveďa z umelých zdrojov (včelíny, odpadky, hospodársky chov dobytky). V prípade, ak by k tomu dochádzalo, výraznou mierou by sa zvyšovala hrozba toho, že si medveď bude zabezpečovať potravu práve z takýchto zdrojov, čím by sa zároveň omnoho zvýšila i hrozba napadnutia ľudí a tým obava o zdravie a bezpečnosť obyvateľov.

Poľovný revír Ďumbier má celkovú výmeru 4867 ha. Zasahuje do rekreačnej oblasti Júnska dolina, kde dochádza k častým pozorovaniam medveďov. Z charakteru poľovného revíru, ako aj miesta možného ohrozovania občanov, bolo možné vo výrokovej časti rozhodnutia určiť, že pre postriežku je určenou lokalitou v poľovnom revíri Ďumbier lokalita Vísľavce a Rovne. Povolenie výnimky na usmrtenie medveďa v tejto lokalite je teda možné považovať za riešenie preventívneho charakteru, ktoré je v záujme ochrany a bezpečnosti obyvateľov tak, ako to vyžaduje § 40 ods. 3 písm. c) zákona.

Čas lovu ministerstvo určilo do 30.11.2011 posliedkou a postriežkou, resp. do 15.12.2011 postriežkou. Vzhľadom na skutočnosť, že žiadateľ lov v revíri musí pripraviť (zriadiť vnaďisko, určiť